NORAKSTS

ADMINISTRATĪVĀ APGABALTIESA

Lieta Nr.142065810
143/AA43-1334-13/6

S P R I E D U M S

Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2013.gada 30.maijā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente A.Kovaļevska, tiesneses S.Kanenberga un U.Mihailova

rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par *M.P.* (personas kods */personas kods/*) saukšanu pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[8]panta sestajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, sakarā ar *M.P.* apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2012.gada 26.aprīļa spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2010.gada 14.aprīlī tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols un lēmums Nr.PD 171418 (turpmāk arī – sākotnējais lēmums) par to, ka *M.P.* (turpmāk – sūdzības iesniedzējs) 2010.gada 14.aprīlī plkst.16.00 vadīja transportlīdzekli MERCEDES BENZ E220, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, Rīgas rajonā, Raganā, pa ceļu Inčukalns – Valmiera, virzienā no Murjāņiem uz Inciemu ar ātrumu 77 km/h vietā, kur atļautais braukšanas ātrums ir 50 km/h. Ātrums fiksēts ar ātruma mērīšanas kontrolierīci STALKER DUAL Nr.095488, kuras maksimālā kļūda ekspluatācijas apstākļos ir ± 3 km/h. Minimālais braukšanas ātrums, ņemot vērā iekārtas kļūdu, 74 km/h. Tādējādi sūdzības iesniedzējs ir pārkāpis Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 114.punkta prasības. Tāpēc sūdzības iesniedzējs saukts pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa

(turpmāk – LAPK) 149.[8]panta sestajā daļā paredzēto pārkāpumu, piemērojot naudas sodu Ls 30 apmērā.

[2] Ar Valsts policijas Galvenās policijas pārvaldes prevencijas pārvaldes Satiksmes uzraudzības biroja (turpmāk arī – Iestāde) 2010.gada 4.jūnija lēmumu Nr.216 (turpmāk arī – Lēmums) sākotnējais lēmums atstāts negrozīts.

[3] 2010.gada 1.jūlijā Administratīvajā rajona tiesā saņemtajā *M.P.* sūdzībā lūgts atcelt Lēmumu. Sūdzībā norādīti turpmāk minētie apsvērumi.

[3.1] Sākotnēja lēmuma saturs nav saprotams, jo tas uzrakstīts valodā, kas sūdzības iesniedzējam nav zināma un nav saprotama. Sākotnējā lēmumā trūkst tādi būtiski dokumenta rekvizīti kā datums, nav atšifrēts amatpersonas vārds un uzvārds, uz sūdzības iesniedzēja izsniegtā protokola eksemplāra nav zīmoga nospieduma par tā noraksta pareizību, kas nozīmē, ka izsniegtajam dokumentam nav juridiska spēka un tas nav saistošs.

[3.2] Sūdzības iesniedzējam nav ticis izsniegts sākotnējā lēmuma noraksts pret parakstu saskaņā ar LAPK 276.panta noteikumiem.

[3.3] Sākotnējā lēmumā nav norādīts, ka sūdzības iesniedzējs ir atteicies no protokola parakstīšanas un nav attiecīgā atteikuma amatpersonas apliecinājuma atbilstoši LAPK 248.panta trešās daļas noteikumiem.

[3.4] Sākotnējā lēmumā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā vainojamās personas paraksta vietā ievilkti krustiņi, kurus izpildījusi nezināma persona, bet ne sūdzības iesniedzējs, jo viņa paraksts, par kuru varēja pārliecināties, apskatot autovadītāja apliecību, nelīdzinās šādam krustiņam.

[4] Rakstveida paskaidrojumā tiesai Iestāde norāda, ka sūdzību neatzīst un lūdz to noraidīt kā nepamatotu. Uztur visus argumentus, kas norādīti Lēmumā un uzskata, ka sūdzības iesniedzēja vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pierādīta ar lietā savāktajiem pierādījumiem.

[5] Ar Administratīvās rajona tiesas 2012.gada 26.aprīļa spriedumu sūdzība noraidīta. Spriedumā norādīts turpmāk minētais.

[5.1] No tiesā iesniegtās sūdzības secināms, ka sūdzības iesniedzējs pārsūdz Lēmumu, pamatojot to ar sākotnējā lēmuma sastādīšanas procesā pieļautiem būtiskiem pārkāpumiem. Vienlaikus secināms, ka pēc būtības lietā konstatētie faktiskie apstākļi, kas raksturo administratīvā pārkāpuma objektīvo pusi, apstrīdēti netiek.

[5.2] Tiesa secinājusi, ka sūdzības iesniedzēja pārspīlētais apgalvojums par to, ka protokols sastādīts nevis valsts valodā, bet kādā citā, sūdzības iesniedzējam nesaprotamā, valodā, neatbilst patiesībai. Tiesas ieskatā sākotnējā lēmuma saturs ir rakstīts valsts valodā, ir pietiekoši skaidrs un saprotams, tas satur visu būtisko un neieciešamo informāciju, līdz ar to nav pamata sākotnējo lēmumu atzīt par spēkā neesošu. Savukārt tikai tas apstāklis, ka amatpersonas vārds un uzvārds vai cita informācija nav uzrakstīta kaligrāfiskā vai izteikti skaistā rokrakstā nevar kalpot par pamatu sākotnējā lēmuma atzīšanai par spēkā

neesošu, jo par primāru atzīstama tādas informācijas iekļaušana administratīvā protokola saturā, ko par obligātu noteicis likumdevējs. Tiesa arī norādījusi, ka tai nerodas nekādas grūtības uztvert sākotnējā lēmumā ietverto informāciju.

Ņemot vērā minēto, tiesa secinājusi, ka sākotnējais atbilst normatīvo aktu prasībām, bet sūdzības iesniedzēja izvirzītos argumentus par administratīvā pārkāpuma saturu tiesa vērtē kā formālas un ar subjektīvo vērtējumu pamatotas norādes, ar nolūku izvairīties no atbildības par izdarīto administratīvo pārkāpumu.

[5.3] No lietas materiāliem redzams, ka sūdzības iesniedzēja rīcībā ir bijis sākotnējā lēmuma noraksts uz paškopējošās lapas, jo šādu dokumentu tiesai iesniedzis pats sūdzības iesniedzējs. Tiesa uzskatījusi par nepamatotu sūdzības iesniedzēja norādi uz to, ka viņš netika parakstījies par sākotnējā lēmuma noraksta saņemšanu, kā arī uz sākotnējā lēmuma nav paraksta par to, ka sūdzības iesniedzējam tikušas izskaidrotas tiesības un pienākumi. Tiesa piešķīrusi lielāku ticamību Iestādes inspektora dienesta ziņojumā sniegtajiem paskaidrojumiem, no kuriem redzams, ka inspektors 2010.gada 14.aprīlī, pildot dienesta pienākumus, plkst. 16.00, atrodoties uz autoceļa Inčukalns – Valmiera, apdzīvotā vietā „Ragana", pamanīja, ka Inciema virzienā brauc transportlīdzeklis MERCEDES BENZ ar acīmredzami lielāku ātrumu, nekā tas atļauts. Veicot mērījumu, konstatēts, ka transportlīdzekļa braukšanas ātrums bija 77 km/h. Līdz ar to transportlīdzeklis apturēts un tā vadītājam *M.P.* izskaidrots apturēšanas iemesls. Par izdarīto pārkāpumu sastādīts sākotnējais lēmums, kura saturs sūdzības iesniedzējam izskaidrots. Tajā brīdī sūdzības iesniedzējs nenoliedza izdarīto pārkāpumu, un paraksta vietā ievilka krustus. Apskatot sūdzības iesniedzēja vadītāja apliecībā esošo parakstu, jaunākais inspektors *N.V.* ievēroja, ka no sākotnējā lēmumā esošā paraksta tas atšķiras. Par šo faktu jaunākais inspektors *N.V.* uzdeva jautājumu vadītājam, uz ko viņš atbildēja, ka kopš šī brīža viņam ir šāds paraksts un jaunākais inspektors nav tas cilvēks, kas viņam norādīs, kā jāparakstās. Sūdzības iesniedzējam sākotnējā lēmuma otrs eksemplārs nodots rokā. To, ka vadītājam izskaidrotas LAPK 260.pantā noteiktās tiesības, sūdzības iesniedzējs apstiprināja, ievelkot krustu protokola attiecīgajā sadaļā.

Izvērtējot sniegto Iestādes inspektora paskaidrojumu, tiesa secināja, ka sniegtās ziņas izskaidro sākotnējā lēmumā paraksta vietā ievilktos krustus.

[5.4] Nav konstatējami apstākļi, kas radītu saprātīgas šaubas par sūdzības iesniedzēja vainu LAPK 149.^{8}panta sestajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas pierādīts ar sākotnējā lēmumā konstatētajiem apstākļiem un Iestādes darbinieka *N.V.* dienesta ziņojumu. Nav konstatējami arī apstākļi, kas liecinātu par policijas darbinieka personisku ieinteresētību sūdzības iesniedzēja sodīšanā. Turklāt valsts amatpersonas liecībām ir piešķirama lielāka publiskā ticamība, un tiesai par šo liecību ticamību nerodas saprātīgas šaubas.

[5.5] Tā kā LAPK 149.^{8}panta sestā daļa paredz tikai vienu soda veidu un mēru, tiesa atzinusi, ka Iestāde pamatoti nav vērtējusi soda apmēru, jo šādus apsvērumus jau ir izdarījis likumdevējs.

[6] Par Administratīvās rajona tiesas 2012.gada 26.aprīļa spriedumu *M.P.* iesniedza apelācijas sūdzību, tajā norādot argumentus, kuri ietverti jau sākotnējā sūdzībā tiesai. Papildus sūdzības iesniedzējs norādījis, ka tiesa, taisot spriedumu, nav izvērtējusi sūdzības iesniedzēja norādi, ka ir rupji pārkāptas Valsts valodas likuma 3.pants un Ministru kabineta 1996.gada 23.aprīļa noteikumu Nr.154 „Dokumentu izstrādāšanas un noformēšanas noteikumi" (turpmāk – Noteikumi Nr.154) normas.

[7] Paskaidrojumos par apelācijas sūdzību Iestāde norāda, ka apelācijas sūdzību neatzīst un pirmās instances tiesas spriedumu uzskata par pamatotu.

[8] Saskaņā ar LAPK 289.[21]panta otro daļu apelācijas sūdzība tiek izskatīta rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[9] Pārbaudījusi lietas materiālus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība ir nepamatota un Lēmums atstājams negrozīts.

[10] Atbilstoši LAPK 289.[13]panta trešajai daļai, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Savukārt LAPK 299.[22]panta pirmā daļa noteic, ka apelācijas instances tiesa taisa nolēmumu administratīvā pārkāpuma lietā atbilstoši šā kodeksa divdesmit trešās "a" nodaļas (ietver LAPK 289.[13]pantu) prasībām.

Ievērojot minēto tiesisko regulējumu, secināms, ka apelācijas instances tiesa, izskatot sūdzību par zemākās instances tiesas nolēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, ja atzīst pārsūdzētā nolēmuma administratīvā pārkāpuma lietā motivāciju par pareizu un pilnībā pietiekamu, var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas nolēmuma motivācijai, izvērstāku argumentāciju nenorādot.

Administratīvā apgabaltiesa, pārbaudot Administratīvās rajona tiesas sprieduma motivāciju, atzīst, ka tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tādēļ apgabaltiesa pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai un atkārtoti tos pašus argumentus nenorāda.

[11] Papildus par apelācijas sūdzībā ietvertajiem argumentiem Administratīvā apgabaltiesa norāda turpmāk minēto.

[11.1] Apgabaltiesa konstatē, ka pirmās instances tiesas spriedumā ir sniegts vērtējums par Valsts valodas likuma ievērošanu, sastādot sākotnējo lēmumu. Proti, atbilstoši pirmās instances spriedumam tas apstāklis, ka amatpersonas vārds un uzvārds vai cita informācija nav uzrakstīta kaligrāfiskā vai izteikti skaistā rokrakstā neliecina, ka sākotnējais lēmums nav sastādīts

saskaņā ar Valsts valodas likuma normām. Tāpat apgabaltiesa konstatē, ka pirmās instances tiesas spriedumā ir dots vērtējums arī attiecībā uz sūdzības iesniedzēja parakstu uz sākotnējā lēmuma (*skatīt rajona tiesas sprieduma 10.punktu*). Kā jau tika norādīts, tad apgabaltiesas ieskatā pirmās instances spriedumā sniegtā argumentācija ir pareiza un pietiekama.

[11.2] Sūdzības iesniedzējs apelācijas sūdzībā arī norādījis, ka, sastādot sākotnējo lēmumu, nav ievērotas Noteikumu Nr.154 normas, kas attiecas uz dokumenta datuma, paraksta un zīmoga nospieduma noformēšanu.

Apgabaltiesa paskaidro, ka administratīvo pārkāpumu lietās attiecībā uz protokola sastādīšanu LAPK 248.panta sestā daļa paredz speciālu regulējumu, kas ir noteikts Ministru kabineta 2005.gada 28.jūnija noteikumos Nr.484 „Administratīvā pārkāpuma protokola veidlapu un naudas soda kvīts veidlapu izgatavošanas un izmantošanas kārtība" (turpmāk arī – Noteikumi Nr.484). Līdz ar to konkrētajā gadījumā attiecībā uz sākotnējā lēmuma sastādīšanu ir piemērojami Noteikumi Nr.154 kā vispārējie noteikumi, kas satur vispārējus valsts pārvaldes dokumentu sastādīšanas un noformēšanas noteikumus, ciktāl Noteikumos Nr.484 nav ietverts atšķirīgs regulējums kā speciālajos noteikumos, kas attiecināmi tikai uz administratīvo pārkāpumu lietās sastādītajiem protokoliem par personas saukšanu pie administratīvās atbildības.

Atbilstoši Noteikumu Nr.154 66.punktam dokumenta kopiju iegūst, nofotografējot, nokopējot vai citādā tehniskā veidā iegūstot oriģināla faksimilattēlu ar visām oriģināla grafiskajām un citām īpatnībām. Savukārt minēto noteikumu 71.punkts nosaka, ka jebkura dokumenta noraksts vai kopija, neatkarīgi no izgatavošanas paņēmiena, iegūst juridisku spēku tikai tad, kad noraksta vai kopijas pareizība ir apliecināta.

Savukārt saskaņā ar Noteikumu Nr.484 7.punktu administratīvā pārkāpuma protokola veidlapu komplekts sastāv no diviem eksemplāriem. Pirmais eksemplārs paliek protokola sastādītājam, bet otro izsniedz attiecīgajai personai.

Tādējādi secināms, ka protokolu sastāda divos eksemplāros, no kuriem viens paliek protokola sastādītājam, bet otrs tiek izsniegts pārkāpējam. Līdz ar to atzīstams, ka sūdzības iesniedzējam netika izsniegta protokola kopija vai noraksts, bet gan protokola veidlapu komplekta otrais eksemplārs, atbilstoši Noteikumu Nr.484 prasībām.

Pārbaudot Noteikumu Nr.484 regulējumu, ir arī redzams, ka tas neparedz zīmoga nospieduma nepieciešamību uz protokola, savukārt attiecībā uz amatpersonas parakstu tā atsevišķs atšifrējums saskaņā ar Noteikumu Nr.484 4.punktu nav nepieciešams, ņemot vērā, ka amatpersonas vārds, uzvārds un tā amats jau ir norādīts sākotnējā lēmuma augšpusē. Līdz ar to apgabaltiesa arī nekonstatē, ka konkrētajā gadījumā būtu pārkāptas Noteikumos Nr.154 paredzētās prasības par paraksta un zīmoga nospieduma noformējumu, ņemot vērā, ka Noteikumi Nr.484 kā speciālās tiesību normas šādas prasības neparedz.

Attiecībā uz datuma noformējumu Noteikumi Nr.484 neparedz īpašas prasības. Taču, pārbaudot sākotnējo lēmumu, redzams: lai gan mēnesis ir

apzīmēts ar ciparu „4”, tas nerada grūtības saprast, ka protokols ir sastādīts aprīlī.

Ievērojot minēto, apgabaltiesa noraida apelācijas sūdzībā norādītos argumentus kā nepamatotus un atzīst, ka Lēmums ir tiesisks un pamatots.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12]panta otrās daļas 1.punktu un 289.[22]panta pirmo un otro daļu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes Satiksmes uzraudzības biroja priekšnieces 2010.gada 4.jūnija lēmumu Nr.216 (2010.gada 4.aprīļa administratīvā pārkāpuma protokols un lēmums Nr.PD 171418) atstāt negrozītu, bet *M.P.* (personas kods */personas kods/*) sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnese referente	*(paraksts)*	A.Kovaļevska
Tiesneses	*(paraksts)*	S.Kanenberga
	(paraksts)	U.Mihailova

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās apgabaltiesas
tiesnese_____A.Kovaļevska
Rīgā 2013.gada 30.maijā